

øvrigt findes der jo ogsaa hele den prægtige Holbergsamling. Jeg tror derfor, at det har vakt en levende Bevægelse i Retning af at komme bort fra de bestaaende Forhold og faa dette store Bibliotek bragt i en mindre brandfarlig Bygning. Det naturligste vilde vel være at rejse et nyt Hus dertil. Det er muligt, at man ogsaa kan gaa andre Veje, men idet jeg henleder den højtærede Ministers Opmærksomhed paa denne Sag, tror jeg, at han, hvis han intet foretager sig, vil paatage sig et meget stort Ansvar, hvis en Katastrofe skulde indtræffe.

Til den ærede Landbrugsminister har jeg ogsaa et Ønske. Vi have drøftet det tidligere i det Udvalg, der i sin Tid blev nedsat om Lovforslaget om Jord til Landarbejdere. Det angaar de Husmandsbrug, der ere stiftede efter Loven af 1899, og gaar ud paa, om det ikke var muligt at bevæge den højtærede Landbrugsminister til at fremkomme med et Forslag, hvorefter det blev muligt, at de kunde faa et Tillægslaan, hvis deres Ejendom havde en Værdi af indtil 5,000 Kr., hvilket jo nu er Maksimumsgrænsen. Mange af dem have været herinde og udtalt Ønsker i den Retning. De sidde med ret store Privatlaan, som de i mange Tilfælde naturligvis maa forrente over almindelig Rentefod, foruden at de maa betale ret anselige aarlige Afdrag. Det siger sig selv, at disse Mennesker sidde og drages i det og kæmpe for Tilværelsen under de strengeste Vilkaar. Er det ikke muligt at bevæge den højtærede Landbrugsminister til at gaa den Vej, jeg her har antydnet? De have i mange Tilfælde købt mere Jord, end de skulde, naar de skulde holde sig Grænsen: 4,000 Kr. efterrettelig. Bygningerne have kostet lidt mere end paaregnet. Og Værdien er i Drift, sikkert gaaet op imod 5,000 Kr. Jeg ser derfor ikke, hvorfor de saa ikke skulde kunne stige, ligesaa godt som de, der ere saa heldige at være komne ind under den sidst vedtagne Lov. Jeg kan ogsaa henvise til et Fortilfælde, med Hensyn til Tillæget, der er vedtaget til Loven om Husmandskreditforeninger. Jeg ser ikke, at der er noget til Hinder for, at den højtærede Landbrugsminister kommer med et saadant Forslag. Jeg er sikker paa, at naar han forelægger det i dette Ting, vil det blive modtaget med Vilvillie og faa Støtte ogsaa i Regeringspartiet.

Til den samlede Regering vil jeg ogsaa gerne stille et Spørgsmaal. Faa vi ikke snart Forslag til Revision af Alder-

domsunderstøttelsesloven af 9. April 1891? Jeg mindes den Tid, da den nugældende Lov var til Behandling her i Tinget, den Tid, da Berg og Hørup stillede deres Alderdomsunderstøttelsesforslag, og jeg mindes, hvorledes den højtærede Konseilspræsident, den højtærede Minister for Kirke- og Undervisningsvæsenet, og det ærede Medlem for Løvel (Anders Nielsen) stode Side om Side med os andre og kæmpede for et andet Forslag end det, der endelig naaede at blive til Lov. Jeg tror endogsaa, at de stemte imod det. Det turde indeholde en saa meget stærkere Opfordring til den nuværende Regering, at 3 af disse Mænd, i alt Fald de to, den højtærede Konseilspræsident og Kirke- og Undervisningsministeren, nu ere naaede op til Magten og Ansvar, om at indfri de Løfter, som de den Gang gave Befolkningen, da de kæmpede for det Berg-Hørupske Forslag. Der er saa mange Gange blevet anket mod det bestaaende, at jeg ikke skal komme ind paa disse Anker. Men jeg tror, at Befolkningen har Krav paa, at naar det Standpunkt, som allerede i 1891 indtoges af to af Regeringens Medlemmer, kommer frem igen til offentlig Diskussion, bør der forsøges en Løsning af Spørgsmaalet i den Aand, som disse Mænd den Gang i forreste Række kæmpede for. Jeg tror ikke paa, at de ikke ville det. Det er ikke nogen Sigelse mod vedkommende Ministre, for at de skulde have tabt Interessen derfor, eller at de skulde have forandret Standpunkt i Sagen. Ingenlunde! Jeg vil kun hævde, at da der nu er gaaet saa mange Aar, i hvilke dette er prøvet, og det nu er erkendt fra alle Sider, at der er Mangler ved den nugældende Alderdomsunderstøttelseslov, og da der nu er to Mænd, som have kæmpet for en hel anden Ordning, saa burde de, nu da de have Magten og Ansvar, snarest tage Sagen op og se at indfri de Løfter, de gave Befolkningen allerede i 1891.

Rettelser.

- Sp. 718, Linie 31 f. o.: „nogen Tid“, læs: „nogle Timer“.
- 719, 2det Stk., Linie 22: „indtil 15—16 Aars Alderen“, læs: „15—16 Aars værnepligtige“.
- 719, 2det Stk., Linie 41: „den halve Snes“, læs: „3—4“.
- 720, 2det Stk., Linie 2: „nøjes“, læs: „møde“.